

ΠΡΩΤΗ ΑΝΑΦΟΡΑ
ή ΡΩΜΑΪΚΟΣ ΚΑΝΟΝΑΣ

83. † Ο Κύριος να είναι μαζί σας.
– Και με το πνεύμα σου.
† Ας υψώσουμε τις καρδιές μας.
– Είναι στραμμένες προς τον Κύριο.
† Ας ευχαριστήσουμε τον Κύριο τον Θεό μας.
– Άξιο και δίκαιο.

Ακολουθεί το προοίμιο σύμφωνα με τους λειτουργικούς κανόνες το οποίο τελειώνει με το Άγιος, άγιος, άγιος.

- † Άγιος, άγιος, άγιος, Κύριος ο Θεός Σαβαώθ.
Πλήρεις ο ουρανός και η γη της δόξης σου.
Ωσαννά εν τοις υψίστοις.
Ευλογημένος ο ερχόμενος εν ονόματι Κυρίου.
Ωσαννά εν τοις υψίστοις.

84. Ο ιερέας εκτείνει τα χέρια και λέει:

Σε παρακαλούμε, λοιπόν, Πατέρα πολυεύσπλαχνε,

και σε ικετεύουμε,
διά του Ιησού Χριστού,
του Υιού σου και Κυρίου μας,
και σου ζητούμε,

ενώνει τα χέρια και συνεχίζει:

να δεχθείς

κάνει το σημείο του σταυρού επάνω στον άρτο και στο άγιο Ποτήριο μαζί,
λέγοντας:

και να ευλογήσεις † αυτά τα δώρα,
αυτή την προσφορά,
αυτή την αγία και άχραντη θυσία.

Εκτείνει τα χέρια και συνεχίζει:

Σου την προσφέρουμε, πριν απ' όλα,
για την αγία σου Καθολική Εκκλησία:
ευδόκησε να της δωρίζεις ειρήνη,
να την προστατεύεις,
να τη διατηρείς ενωμένη
και να τη στηρίζεις σε όλη την οικουμένη:
μαζί με το δούλο σου, τον Πάπα ... [όνομα]*,
τον Επίσκοπό μας ... [όνομα],
και με όσους επαγρυπνούν
για την ορθή, καθολική και αποστολική πίστη.

85. Ευχή για τους ζώντες.

Σε συλλειτουργο, ο 1^{ος} συλλειτουργός λέει:

Ενθυμήσου, Κύριε, τους δούλους σου...

ενώνει τα χέρια και προσεύχεται λίγο για όσους θέλει. Έπειτα εκτείνει πάλι τα χέρια και συνεχίζει:

και όλους τους εδώ παρόντες,
των οποίων εσύ γνωρίζεις την πίστη και την ευσέβεια.
Γι' αυτούς σου προσφέρουμε αυτή τη δοξαστική θυσία,
την οποία και οι ίδιοι σου προσφέρουν
για τον εαυτό τους και τους οικείους τους,
για την απολύτρωση των ψυχών τους,
την ελπίδα της σωτηρίας και της ακεραιότητάς τους
και απευθύνουν ικεσίες
σ' εσένα τον αιώνιο, ζωντανό και αληθινό Θεό.

86. Ανάμνηση των αγίων.

Σε συλλειτουργο, ο 2^{ος} συλλειτουργός λέει:

* Εδώ δύναται να αναφέρονται οι βοηθοί Επίσκοποι, ή άλλος ή άλλοι Επίσκοποι όπως ορίζει η Γενική Διάταξη του Ρωμαϊκού Λειτουργικού (αρ. 149).
Αν ο λειτουργός είναι Επίσκοπος μετά τις λέξεις: μαζί με τον δούλο σου τον Πάπα... [όνομα], προσθέτει: και εμένα τον ανάξιο δούλο σου.

Αν ο Επίσκοπος λειτουργεί έξω από την εκκλησιαστική του Επαρχία, μετά τις λέξεις: μαζί με τον δούλο σου τον Πάπα... [όνομα] προσθέτει: και εμένα τον ανάξιο δούλο σου και τον αδελφό μου... [όνομα] Επίσκοπο αυτής της Εκκλησίας [όνομα]

Αν προΐσταται ή συλλειτουργεί Επίσκοπος άλλης Εκκλησιαστικής Επαρχίας, προσθέτει: τον εδώ λειτουργούντα (ή συλλειτουργούντα) Επίσκοπο ... [όνομα] της Εκκλησίας... [όνομα].

Σε κοινωνία με όλη την Εκκλησία,
τιμούμε τη μνήμη

πρώτα της υπερευλογημένης Αειπαρθένου Μαρίας,
Μητέρας του Θεού και Κυρίου μας Ιησού Χριστού,
έπειτα του αγίου Ιωσήφ του μνήστορος,
των αγίων Αποστόλων και Μαρτύρων σου
Πέτρου και Παύλου, Ανδρέα,
(Ιακώβου, Ιωάννη, Θωμά, Ιακώβου,
Φιλίππου, Βαρθολομαίου, Ματθαίου,
Σίμωνα και Θαδδαίου, Λίνου, Κλητού,
Κλήμεντα, Σίξτου, Κορνηλίου, Κυπριανού,
Λαυρεντίου, Χρυσογόνου,
Ιωάννη και Παύλου, Κοσμά και Δαμιανού),
και όλων των αγίων σου.
Χάρη στις ικεσίες και τις αξιομισθίες τους
δώριζέ μας πάντοτε τη βοήθεια και την προστασία σου.
(Διά του Ιησού Χριστού, του Κυρίου μας. Αμήν).

87. Με εκτεταμένα τα χέρια συνεχίζει:

Αυτή, λοιπόν, την προσφορά,
την οποία παρουσιάζουμε εμείς οι δούλοι σου,
αλλά και όλη σου η οικογένεια,
σε παρακαλούμε, Κύριε,
να τη δεχθείς με ευμένεια.
Στερέωσε τις ημέρες της ζωής μας με τη δική σου ειρήνη,
λύτρωσέ μας από την αιώνια καταδίκη
και συναρίθμησέ μας στο ποίμνιο των εκλεκτών σου.

Ενώνει τα χέρια.

(Διά του Ιησού Χριστού, του Κυρίου μας. Αμήν).

88. Επιθέτει τα χέρια επάνω στα Δώρα και λέει:

Καθαγίασε, Κύριε, αυτή την προσφορά
με την παντοδύναμη ευλογία σου,
ώστε να γίνει τέλεια και αντάξια για σένα,
και για μας το Σώμα και το Αίμα
του πολυαγαπημένου Υιού σου
και Κυρίου μας Ιησού Χριστού,

ενώνει τα χέρια.

89. Στις φράσεις που ακολουθούν, τα λόγια του Κυρίου πρέπει να προφέρονται καθαρά και μεγαλοφώνως, όπως η φύση τους το απαιτεί.

ο οποίος, την παραμονή των Αγίων του Παθών,

παίρνει τον άρτο και υψώνοντάς τον λίγο επάνω από την αγία Τράπεζα

συνεχίζει:

έλαβε τον άρτο στα άγια και άχραντα χέρια του,

υψώνει τα μάτια,

ύψωσε τους οφθαλμούς του στον ουρανό,
προς εσένα, τον παντοδύναμο Θεό και Πατέρα του,
σε ευχαρίστησε, σε ευλόγησε,
τον τεμάχισε και τον έδωσε στους μαθητές του, λέγοντας:

Κλίνει λίγο την κεφαλή:

ΛΑΒΕΤΕ, ΦΑΓΕΤΕ ΕΞ ΑΥΤΟΥ ΠΑΝΤΕΣ:

ΤΟΥΤΟ ΕΣΤΙ ΤΟ ΣΩΜΑ ΜΟΥ,

ΤΟ ΥΠΕΡ ΥΜΩΝ ΠΑΡΑΔΙΔΟΜΕΝΟΝ.

Δείχνει τον καθγιασμένο Άρτο στο λαό, τον τοποθετεί πάλι στο δισκάριο και γονατίζοντας προσκυνά.

90. Έπειτα συνεχίζει:

Κατά τον ίδιο τρόπο, μετά από το δείπνο,

παίρνει το άγιο Ποτήριο και υψώνοντάς το λίγο επάνω από την αγία Τράπεζα
συνεχίζει:

αφού έλαβε το λαμπρό αυτό Ποτήριο,
στα άγια και άχραντα χέρια του,
σε ευχαρίστησε πάλι, σε ευλόγησε
και το έδωσε στους μαθητές του, λέγοντας:

Κλίνει λίγο την κεφαλή:

ΛΑΒΕΤΕ ΚΑΙ ΠΙΕΤΕ ΕΞ ΑΥΤΟΥ ΠΑΝΤΕΣ:

ΤΟΥΤΟ ΕΣΤΙ ΤΟ ΠΟΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΜΟΥ,

ΤΟ ΤΗΣ ΚΑΙΝΗΣ ΚΑΙ ΑΙΩΝΙΟΥ ΔΙΑΘΗΚΗΣ,

ΤΟ ΥΠΕΡ ΥΜΩΝ ΚΑΙ ΠΟΛΛΩΝ ΕΚΧΥΝΟΜΕΝΟΝ

ΕΙΣ ΑΦΕΣΙΝ ΑΜΑΡΤΙΩΝ.

ΤΟΥΤΟ ΠΟΙΕΙΤΕ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΜΗΝ ΑΝΑΜΝΗΣΙΝ.

Δείχνει το άγιο Ποτήριο στο λαό, το τοποθετεί πάλι επάνω στο ειλητό και γονατίζοντας προσκυνά.

91. Έπειτα λέει:

Μυστήριο πίστεως!

Και ο λαός συνεχίζει αναφωνώντας:

Το θάνατό σου, Κύριε, αναγγέλλουμε
και την αγία σου Ανάσταση ομολογούμε,
έως ότου έλθεις.

Άλλες αναφωνήσεις:

α) Κάθε φορά που τρώμε αυτόν τον Άρτο
και πίνουμε από αυτό το Ποτήριο,
το θάνατό σου, Κύριε, αναγγέλλουμε έως ότου έλθεις.
β) Σωτήρα του κόσμου σώσε μας,
εσύ που μας λύτρωσες
με τον Σταυρό σου και την Ανάστασή σου.

92. Έπειτα ο ιερέας εκτείνει τα χέρια και λέει:

Τελώντας λοιπόν, Κύριε, την ανάμνηση των Αγίων Παθών
του Ιησού Χριστού, του Υιού σου και Κυρίου μας,
της Αναστάσεώς του από τους νεκρούς
και της ένδοξης Αναλήψεώς του στους ουραμούς,
εμείς οι δούλοι σου, αλλά και ο άγιος λαός σου,
προσφέρουμε στην υπέρτατη μεγαλειότητά σου
από τα δώρα και τα αγαθά σου
θυσία ιερή, θυσία άμωμη, θυσία αμόλυντη,
τον άγιο Άρτο της ατελεύτητης ζωής
και το Ποτήριο της αιώνιας σωτηρίας.

93. Στρέψε, Κύριε, ευσπλαχνικά το βλέμμα σου,
επάνω σ' αυτά τα δώρα και δέξου τα,
όπως ευδόκησες να δεχθείς τα δώρα
του δούλου σου Άβελ του δικαίου,
τη θυσία του Πατριάρχη μας Αβραάμ,
και αυτή που σου πρόσφερε ο αρχιερέας Μελχισεδέκ,
θυσία ιερή, θυσία αμόλυντη.

94. Υποκλίνεται και με ενωμένα τα χέρια συνεχίζει:

Ικετευτικά σε παρακαλούμε, παντοδύναμε Θεέ,
πρόσταξε να μεταφέρει ο άγιος Άγγελός σου τα τίμια αυτά δώρα
στο υπέρτατο θυσιαστήριό σου
ενώπιον της θείας μεγαλειότητάς σου
ώστε, συμμετέχοντας στο θυσιαστήριο αυτό,
και κοινωνώντας στο πανάγιο Σώμα και Αίμα του Υιού σου,

Ανασηκώνεται και κάνει το σημείο του σταυρού λέγοντας:

να λάβουμε κάθε επουράνια ευλογία και χάρη.

Ενώνει τα χέρια.

(Διά του Ιησού Χριστού, του Κυρίου μας. Αμήν).

95. Στα συλλείτουργα, ο 3^{ος} συλλειτουργός:

Εκτείνει τα χέρια και μνημονεύει τους κεκοιμημένους:

Ενθυμήσου επίσης, Κύριε, τους δούλους σου...,
οι οποίοι προηγήθηκαν με τη σφραγίδα της πίστεως
και κοιμούνται τον ύπνο της ειρήνης.

Ενώνει τα χέρια και προσεύχεται λίγο για τους κεκοιμημένους.

Έπειτα εκτείνει τα χέρια και εύχεται:

Σ' αυτούς, Κύριε,
και σε όσους αναπαύονται εν Χριστώ,
χορήγησε τόπο δροσιάς, φωτός και ειρήνης.

Ενώνει τα χέρια:

(Διά του Ιησού Χριστού, του Κυρίου μας. Αμήν).

96. Με το δεξί χέρι κτυπά το στήθος του λέγοντας:

Στα συλλείτουργα, ο 4^{ος} συλλειτουργός λέει:

Και εμάς τους αμαρτωλούς δούλους σου,

Εκτείνει τα χέρια και συνεχίζει:

οι οποίοι ελπίζουμε στην άπειρη ευσπλαχνία σου,
ευδόκησε να μας δεχθείς κοντά σου,
μαζί με τους αγίους σου Αποστόλους και Μάρτυρες:
Ιωάννη, Στέφανο, Ματθία, Βαρνάβα,
(Ιγνάτιο, Αλέξανδρο, Μαρκελλίνο, Πέτρο,
Φηλικίτη, Περπέτουα, Αγάθη, Λουκία,

Αγνή, Καικιλία, Αναστασία)
και όλους τους αγίους σου:
δέξου μας στην κοινωνία των αγίων σου,
χωρίς να κρίνεις την αξία μας,
αλλά παρέχοντας τη συγγνώμη σου.

Ενώνει τα χέρια.

Διά του Κυρίου μας Ιησού Χριστού,

97. Και συνεχίζει:

διά του οποίου εσύ, Κύριε, δημιουργείς όλα αυτά τα αγαθά,
τα αγιάζεις, τα ζωοποιείς, τα ευλογείς
και μας τα παρέχεις.

98. Παίρνει το δισκάριο με τον καθαγιασμένο Άρτο και το άγιο Ποτήριο, τα
υψώνει και λέει:

Δί' Αυτού και μετ' Αυτού και εν Αυτώ,

στα συλλείτουργα, όλοι οι συλλειτουργοί μαζί:

εις σε τον Θεόν Πατέρα, παντοκράτορα,
εν τη ενότητι του Παναγίου Πνεύματος,
πάσα τιμή και δόξα αποδίδεται,
εις τους αιώνας των αιώνων.

Ο λαός αναφωνεί:

– Αμήν.

Η τέλεση της Λειτουργίας συνεχίζεται με την Ακολουθία της Θείας Κοινωνίας,
βλ. σ. 451.